

Čís. 2130.

I za platnosti zákona ze dne 27. dubna 1922, čís. 130 sb. z. a n. možno podati žalobu na vyklizení. Nejsou-li tu její podmínky, nýbrž mělo-li býti postupováno řízením nesporným, dlužno žalobu zamítnouti.

(Rozh. ze dne 30. prosince 1922, R I 1455/22).

Žalovaná, prodávši roku 1919 Emilu W-ovi dum, vymínila si v něm bezplatný byt na tři roky a zavázala se vykliditi byt za odškodné, pak-li by Emil W. prodal dům dále. V prosinci 1920 prodal Emil W. dům žalobkyni, jež žalovala na vyklizení bytu. Námitce nepřípustnosti pořadu práva soud prvního stádu vyhověl a žalobu odmítl, maje za to, že dlužno postupovati řízením nesporným dle zákona o ochraně nájemců ze dne 27. dubna 1922, čís. 130 sb. z. a n. Rekursní soud námitku nepřípustnosti pořadu práva zamítl, ježto tu nejde o poměr nájemní vzhledem k tomu, že nebyla smluvena úplata za užívání bytu.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Dovolací rekurs není odůvodněn. Námitka žalované, že pořad práva jest vyloučen, nebyla by odůvodněnou ani tehdy, kdyby se mělo za to, že v tomto sporu jde o nájemní poměr mezi stranami. Ustanovením § 1 zákona o ochraně nájemníku ze dne 27. dubna 1922, čís. 130 sb. z. a n., že pronajímatelé bytu mohou vypověděti nájemní nebo podnájemní smlouvu jen, svolí-li k tomu okresní soud, v jehož obvodě jest byt, není vyloučeno, že by se pronajímatel nedomáhal po případě vyklizení a odevzdání bytu v sporném řízení, má-li pro nárok zákonný podklad. Na tom také ničeho nemění, že účinnost ustanovení §§ 1 až 6 a § 7 (1) uvedeného zákona nemůže býti vyloučena ani omezena smlouvou, jelikož jest stranám na vůli ponecháno, shodnouti se o zrušení nájemní smlouvy i bez předchozí výpovědi. Opomene-li pronajímatel vymoci si soudní svolení k výpovědi, může to míti jen ten následek, že bude žaloba jako bezdůvodná zamítnuta. Nehledíc k tomu uplatňuje žalobkyně v odstavci V. žaloby jako zrušovací důvod i tu okolnost, že žalovaný prý zneužívá sporných místností ke škodě žalobkyně, pročez vzhledem k ustanovení § 3 zákona o ochraně nájemníků v tomto případě nelze žalobu zamítnouti proto, že pořad práva jest vyloučen. Rekursní soud tedy vším právem této námitce nevyhověl.

Čís. 2131.

Bylo-li před válkou dědici posledním pořizemím uloženo, by dal odkazovníku výbavu v určité ceně, lze se domáhati takové výbavy, již bylo by lze obdržeti za onu cenu před válkou.

(Rozh. ze dne 30. prosince 1922, Rv I 266/22).

V závěti ze dne 13. ledna 1911 ustanovil zůstavitel Antonín M. universální dědičkou veškerého svého jmění svou manželku Marii (žalo-